

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้แบบฝึกโคลงต่อสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า
2. เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าที่เรียนโดยทำแบบฝึกโคลง และนักเรียนที่ไม่ได้ทำแบบฝึกโคลง

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า ภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร เลือกห้องเพื่อทำการทดลองโดยใช้วิธีสุ่มเลือกห้องแบบจับสลาก เลือกจากห้องที่ผู้วิจัยสอนเอง 3 ห้อง ปรากฏว่าได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 5/2 เป็นห้องทดลอง และประถมศึกษาปีที่ 5/7 เป็นห้องควบคุม นักเรียนในแต่ละห้องมี 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สร้างแบบฝึกเติมคำ และแบบฝึกโคลงตามวิธีการของเทย์เลอร์โดยยึดหนังสือเรียน English Is Fun Book I เป็นหลัก และแบ่งแบบฝึกหัดเป็น 7 หน่วย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาในแบบเรียน ทำการสอนและฝึกนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
2. สร้างแบบสอบสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่าน มี 3 ตอน ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบเติมตัวอักษรและเติมคำในช่องว่าง มีทั้งหมด 40 ช่องว่าง ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 เป็นแบบสอบที่สร้างตามวิธีการโคลง มีช่องว่าง 30 ช่องว่าง รวมทั้งสิ้น 70 ช่องว่าง นับเป็น 70 คะแนน

นำแบบฝึกและแบบสอบสัมฤทธิ์ผลนี้ให้ครูตรวจดูวิธีตรวจแก้ไข จากนั้นจึงนำแบบสอบโคลงไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5/4 เพื่อพิจารณาระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบสอบ นำแบบสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 เพื่อคำนวณหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบ โดยใช้สูตรของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder - Richardson 2I)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ทดลองใช้แล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม ตรวจให้คะแนน และนำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาคำนวณหาเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม มาเปรียบเทียบและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบสอบสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่าน เป็น 0.748
2. จำนวนหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มควบคุมคือ 48.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.02 และหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มทดลองคือ 54.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.17 จำนวนค่าทีได้เท่ากับ 3.41 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือ กลุ่มทดลองมีสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองคือ 54.23 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมคือ 48.40 จากจำนวนคะแนนเต็ม 70 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที พบว่า ค่าที่

ที่คำนวณไดคือ 3.41 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงกล่าวได้ว่าแบบฝึกโคลซช่วยให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจึงสนับสนุนสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่เรียนโดยฝึกทำแบบฝึกโคลซจะมีสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ทำแบบฝึกโคลซ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการทดสอบจากการใช้แบบสอบสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรมีปัญหาด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยคดังนี้คือ

ด้านคำศัพท์ นักเรียนมีปัญหากับคำศัพท์ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 คำศัพท์ที่มีความคล้ายคลึงกัน ต่างกันเฉพาะสระ เช่น

bed - bad , mop - map

2.2 คำศัพท์ที่ประกอบด้วยสระผสม เช่น

chair , point , friend

2.3 คำศัพท์ที่ประกอบด้วยสระซึ่งรูปและเสียงไม่ตรงกัน เช่น

name , woman , mother , brother

ด้านโครงสร้างประโยค นักเรียนมีปัญหากับลักษณะทางภาษาซึ่งแตกต่างกันระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ ดังนี้คือ

2.4 การใช้สรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ his , her

2.5 การใช้ 's แสดงความเป็นเจ้าของ นักเรียนจะสับสนกับการใช้ตัวย่อ 's

แทนคำว่า is

2.6 นักเรียนขาดความแม่นยำสำหรับโครงสร้างประโยคที่ใช้ในภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เช่น

Here you are. Here it is. You're welcome.

3. จากการตรวจวิเคราะห์คะแนนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในการทำแบบสอบสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่าน ตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม มีข้อบกพร่องคิดเป็นร้อยละ โดยเรียงตามลำดับดังนี้

- 3.1 ใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิด ร้อยละ 26.67
- 3.2 เขียนตัวใหญ่ในตำแหน่งที่ไม่ได้ขึ้นต้นประโยค ร้อยละ 21.67
- 3.3 ใช้คำสรรพนามผิด ร้อยละ 20
- 3.4 ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวเล็ก ร้อยละ 16.33
- 3.5 ใช้คำบุพบทผิด ร้อยละ 10
- 3.6 ไม่เติมคำในช่องว่าง ร้อยละ 8.33

หมายเหตุ นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบสอบครบสมบูรณ์ทุกคน โดยไม่เว้นช่องว่างไว้เลย

4. ผลที่เห็นได้ชัดเจนจากการใช้แบบฝึกโคลงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนเกิดความเคยชินกับการทำแบบฝึกโคลง มีความรู้สึกว่าแบบฝึกและแบบสอบโคลง มิได้เป็นเรื่องยาก จะเห็นได้จากความคล่องตัวและความถูกต้องในการทำแบบฝึกหน่วยต่าง ๆ ตลอดจนการที่ตัวอย่างประสาครกลุ่มทดลองเติมคำในข้อความแบบโคลงในแบบสอบสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านโคตรครบถ้วนทุกช่องว่าง โดยไม่เว้นว่างไว้เลย ซึ่งผลการวิจัยเท่าที่ผ่านมานี้แม้กระทั่งกับตัวอย่างประสาครระดับนักศึกษาวิทยาลัยครูก็ยังมีกรเว้นช่องว่างไว้ไม่เติมคำทำให้เสียคะแนนไป

การใช้แบบฝึกโคลงมิได้ช่วยเฉพาะด้านความเข้าใจในการอ่านเท่านั้น แต่ได้ช่วยด้านการเขียนเป็นอย่างมาก เพราะในการทำแบบฝึกโคลง ผู้ทำจะต้องเขียนคำเติมลงในช่องว่างทำให้เกิดความแม่นยำทางภาษา ตลอดจนช่วยในด้านความเข้าใจและการนำโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษไปใช้อย่างถูกต้องในสถานการณ์จริง ๆ ด้วย เป็นการแก้ปัญหาจุดอ่อนของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากนักเรียนไทยเรียนไวยากรณ์อังกฤษโดยวิธีท่องจำจึงไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ถูกต้อง การใช้แบบฝึกโคลงจะช่วยให้มองเห็นความซับซ้อนของไวยากรณ์และความหมายที่ปรากฏในประโยค รู้จักการพินิจพิจารณาเหตุผลของการใช้ไวยากรณ์นั้น ๆ นอกจากนั้นยังช่วยในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่าง ๆ ที่เรียงกันในประโยค ซึ่งจะนำไปสู่การเข้าใจความหมายในประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยค หรือการเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการอ่านได้

สำหรับครูผู้สอนแบบฝึกโคลงจะเป็นเกราะวัดความรู้ความเข้าใจในแต่ละบทเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การใช้แบบฝึกโคลงจะช่วยให้ครูทราบได้ทันทีว่า นักเรียนคนใดมีจุดอ่อน

เรื่องใด และนักเรียนส่วนมากมีปัญหาในคานาใด ตลอดจนช่วยให้ครูทราบว่าเรื่องใดที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้เวลาเรียนมากน้อยต่างกัน ยกตัวอย่างจากประสบการณ์ของผู้วิจัย เมื่อตรวจสอบผลของแบบฝึกแต่ละหน่วยแล้ว สามารถสรุปได้ว่า สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับเด็กไทยซึ่งต้องใช้เวลาฝึกหัดให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น คือ การใช้คำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของของเพศหญิงและเพศชาย คือ his , her ซึ่งในภาษาไทยเราไม่ได้แยกกันชัดเจนนัก นอกจากนี้การแสดงความเป็นเจ้าของโดยใช้ 's ก็เป็นเรื่องที่นักเรียนไทยในระดับเริ่มเรียนเข้าใจได้ยาก เพราะลักษณะเช่นนี้ไม่มีปรากฏในภาษาไทยเลย ความใกล้เคียงทางวัฒนธรรมของภาษาก็เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างขึ้น จะเห็นได้ว่านักเรียนจะไม่มีปัญหากับคำแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น my , your เพราะภาษาไทยมีการแบ่งแยกการใช้คำทั้งสองนี้อย่างเห็นได้ชัด คือ ของฉัน - ของเธอ เรื่องที่นักเรียนเรียนรู้ได้ง่ายอีกเรื่องหนึ่งคือ การใช้คำบุพบทนอกตำแหน่งของสิ่งของ โดยดูจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่าน พบว่านักเรียนทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำทำคะแนนได้ถูกต้องใกล้เคียงกัน

ขอเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ

1. การสร้างแบบฝึกโคลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า

แบบฝึกโคลงสำหรับฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าซึ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษย่อมมีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากนักเรียนในระดับนี้มีพื้นฐานความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยคจำกัด ดังนั้นขอความที่ใช่เป็นแบบฝึกโคลงจึงมีขนาดสั้น ผู้วิจัยได้ปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิ ได้รับคำแนะนำว่า ไม่จำเป็นต้องคงประโยคแรกและท้ายไว้ครบสมบูรณ์ สามารถตัดคำใดตั้งแต่ประโยคแรกเป็นต้นไป และตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดในการตัดคำสำหรับขอความสั้น ๆ คือ การตัดคำทุกคำ ณ ตำแหน่งที่ 5 โดยไม่ยกเว้นคำ a, an , the เพราะเป็นคำสำคัญซึ่งจำเป็นต้องฝึกในขั้นพื้นฐานด้วย

นอกจากนี้แบบฝึกโคลงสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาสมควรมีรูปภาพประกอบเพื่อช่วยความเข้าใจ และสอดคล้องกับความสนใจของเด็กในวัยนั้นด้วย

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกโคลงสำหรับนักเรียนประถมศึกษาซึ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าการนำข้อความหรือแบบฝึกอ่านจากบทเรียนมาสร้างแบบฝึกโคลงโดยตรงนั้น

ไม่สามารถวัดความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษได้โดยตรง เพราะขอความทันที่เรียนได้อ่านและฝึกฝนจากบทเรียนจะทำให้เขาจำเนื้อความได้โดยอัตโนมัติ ครูผู้สอนที่ปรารถนาจะสร้างแบบฝึกโคลชควรจะต้องจัดบทเรียนเป็นหน่วยใหม่คำศัพท์และโครงสร้างประโยคเพียงพอที่จะแต่งเนื้อเรื่องสั้น ๆ สำหรับสร้างแบบฝึกโคลช ข้อได้เปรียบของการแต่งเนื้อความเอง คือครูผู้สอนสามารถเลียงคำซ้ำได้จากแบบฝึกอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าจำเป็นต้องใช้คำซ้ำ เพราะจำนวนคำศัพท์ของแต่ละบทมีจำนวนจำกัด ถ้านำบทเรียนมารวมเป็นหน่วยและแต่งขอความเอง ผู้สอนสามารถใช้คำได้กว้างขึ้น และเมื่อตรวจสอบการตัดคำแล้ว หากพบว่า ณ ตำแหน่งที่ 5 นั้น คำที่ตัดออกเป็นคำประเภทเดียวกันมากเกินไป ก็สามารถเปลี่ยนแปลงขอความเพื่อให้เหมาะสมได้

2. วิธีสอนโดยใช่แบบฝึกโคลช

แบบฝึกโคลชที่ใช้สำหรับสอนมี 2 แบบ คือ แบบตัดเฉพาะคำสำคัญ เช่น คำนาม คำกริยา หรือคำคุณศัพท์ แบบฝึกชนิดนี้คนมุ่งให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการโคลช รู้จักหาคำมาแทนที่ในช่องว่างนั้น ในระยะแรกครูควรใช้รูปภาพเป็นสื่อแทนคำที่ตัดออกนั้น เช่น รูปกล่อง แทนคำนามว่า box หรือรูปคนเดิน แทนกริยา walk เป็นต้น เพราะวิธีการโคลชเป็นลักษณะของเกมทางภาษาที่ผู้อ่านต้องคิดหาคำมาแทนที่ในช่องว่าง แต่ในระยะเริ่มเรียนเช่นนี้จำเป็นต้องใช้รูปภาพเป็นสื่อช่วย และต้องฝึกให้เป็นระบบ คือ เริ่มจากแบบฝึกโคลชที่ตัดคำนาม เพราะคำนามต่าง ๆ เป็นคำศัพท์ที่เรียนรู้ได้ง่าย และเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอื่นด้วย ต่อไปจึงเป็นแบบฝึกโคลชที่ตัดคำกริยา เมื่อนักเรียนคุ้นกับวิธีการและรู้จักคำนามและคำกริยาพอควร สามารถจดจำได้แม่นยำ และเข้าใจโครงสร้างประโยคใดก็ได้แล้ว จึงสมควรใช้แบบฝึกโคลชที่ตัดทุก ๆ คำที่ 5 ได้ ขอควรระวังคือ แบบฝึกโคลชที่ตัดทุกคำที่ 5 จะไม่ใช่รูปภาพเป็นสื่อแทนที่ในช่องว่างนั้น เหมือนกับแบบฝึกที่ตัดเฉพาะคำสำคัญ แต่จะใช้วิธีการแบบจับคู่ หรือให้ตัวเลือก

ในการสอนโดยใช่แบบฝึกโคลชแบบตัดทุกคำที่ 5 ครูผู้สอนควรใช้วิธีบอร์ตนิกและโลปาร์โด (Bortnick & Lopardo) เสนอแนะคือ ครูจะให้ให้นักเรียนอ่านขอความแบบโคลชในใจก่อน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ทราบเรื่องราว และใช้ตัวแนะในขอความหาคำมาเติมในช่องว่างนั้น ครูควรสอนให้นักเรียนอ่านคำที่เขายังไม่รู้จักด้วย เพื่อช่วยเป็นตัวแนะได้

เมื่ออ่านในใจจบแล้ว จะอ่านออกเสียงทีละประโยค โดยให้ครูเป็นผู้อ่านหรือนักเรียนอ่านก็ได้ นักเรียนจะเสนอคำที่จะเติมลงในช่องว่าง ซึ่งจะต้องเป็นคำที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทั้งในด้านการเรียงคำ (Syntactic) และในด้านความหมาย พร้อมกับชี้ให้นักเรียนบอกเหตุผลที่เติมคำนั้น ๆ ควบ เพราะการบอกเหตุผลจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา และช่วยให้ครูทราบว่า นักเรียนยังขาดความรู้ในเรื่องใด

จากการอภิปรายและการสอน ครูจะเลือกคำที่ถูกต้องมาเติม พร้อมกับบอกเหตุผลที่ใช้คำนั้นได้ ใช้คำอื่น ๆ ไม่ได้ ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องชี้แจงเช่นทุกข้อ แต่จะเลือกข้อที่เข้ากับข้อความที่สุด เหมาะสมกับบทเรียนและนักเรียนที่สุด

นอกจากนั้นจะนำข้อความที่เติมมาเปรียบเทียบกับข้อความที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นต้นฉบับ ครูจะอธิบายว่า คำตอบของนักเรียนมีความหมายว่าอย่างไร และในการสอนครูควรชี้แจงให้นักเรียนเห็นตัวเน้นในที่ต่าง ๆ เช่น ในตอนต้นหรือตอนท้ายของข้อความ หรืออยู่ใกล้กับช่องว่างนั้น ในการสอนควยวิธีการโคลงเช่นนี้ ครูควรให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมควยอย่างทั่วถึง และจำต้องฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการคิดแบบนี้

3. ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ควรฝึกด้านความเข้าใจในโครงสร้างและใช้แบบฝึกโคลงเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกโคลงสามารถเพิ่มสัมฤทธิ์ผลด้านความเข้าใจในการอ่านได้ การสอนโดยใช้แบบฝึกโคลงเป็นการสอนที่เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่ของกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ภาษาอังกฤษ ซึ่งเน้นทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยใช้ตัวชี้แนะจากเนื้อความ (Contextual cue) เป็นการแก้ปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านข้อความ หรือหนังสือภาษาอังกฤษควยตนเองได้ ยังต้องการให้ครูแปลเนื้อเรื่องอยู่เสมอ การสอนและฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบฝึกโคลงจะมีประโยชน์ในการฝึกทักษะการอ่านควยตนเองได้ เพราะเป็นที่ยอมรับกันว่าตัวชี้แนะจากเนื้อความ (Contextual cue) เป็นคำสำคัญที่จะช่วยในการจดจำคำสำหรับผู้อ่านไม่ว่าในระดับเริ่มต้นหรือในระดับสูง

อย่างไรก็ตามคู่มือครู English Is Fun นี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการฝึกและสอนโดยใช้เกมและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนภาษาต่างประเทศ

และสามารถจดจำคำไวยากรณ์ได้ ทั้งยังสามารถใช้โครงสร้างประโยคต่าง ๆ ได้คล่องแคล่วอีกด้วย
ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องสอนให้ใคร่ครวญตามคู่มือครู จึงจะฝึกหรือวัดผลด้วยวิธีการใด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการนำแบบฝึกโคลงไปทดลองใช้ในการฝึกความเข้าใจด้านการอ่านและฝึก
ความสามารถทางภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น เนื่องจากชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าที่ผู้วิจัยได้วิจัยแล้ว
เพื่อเป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกโคลงในทุกระดับ
2. ควรมีการค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับวิธีการโคลงในระดับประถมศึกษาให้มากขึ้น
เพราะจากผลการวิจัยในครั้งนี้ได้สร้างทัศนคติที่ดีขึ้นทั้งในคณาจารย์และผู้เรียน
3. ควรมีการวิจัยผลของการใช้แบบฝึกโคลงต่อความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ
ด้วย เพราะทักษะด้านความเข้าใจในการอ่านแสดงออกโดยการเขียนด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย